

Priloga 1

Izhodišča ekonomskega reguliranja

1 REGULIRANJE CEN

- 1) Izhodišča ekonomskega reguliranja določajo način ekonomskega reguliranja elektroenergetskih omrežij.
 - 2) Cilj ekonomskega reguliranja je zagotoviti:
 - trajnostno poslovanje reguliranih dejavnosti brez izgub z omejenim razumnim donosom na sredstva,
 - regulativo, zasnovano na vzpodbudah izboljšanja produktivnosti poslovanja reguliranih dejavnosti z učinkovito ravniyo delovanja in investiranja,
 - stabilne in predvidljive razmere na trgu z električno energijo,
 - razvoj omrežja, ki trajno zvišuje ali ohranja kakovost dobav.
 - 3) Ekonomsko reguliranje se izvaja z uporabo metode zamejene cene. Reguliranje na podlagi zamejene cene temelji na omejitvi rasti košarice cen.
 - 4) Zamejena cena je regulirana ob predpostavki, da le-ta zagotavlja zadosten prihodek za pokrivanje upravičenih stroškov izvajanja omrežnih storitev.
- Meja dovoljenega zvišanja cen je izražena v razmerju do potrebnega prihodka. Ta zamejitev pa je določena na podlagi formule za $CPI - X$ in je podana v spodnji neenačbi:

$$(1 + CPI - X) \geq \frac{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m p_{ij}^{t+1} q_{ij}^N}{\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m p_{ij}^t q_{ij}^O}$$

kjer je za izvajanje reguliranih dejavnosti n tarifnih kategorij, od katerih ima vsaka do m elementov, in kjer pomenijo:

p_{ij}^t je cena, ki se zaračunava v letu t za element j tarife i ;

p_{ij}^{t+1} je predlagana cena za element j tarife i v prihodnjem letu $t+1$;

q_{ij}^N in q_{ij}^O sta napovedani ali historični (dejanski) količini elementa j tarife i , ki bo uporabljena (N izraža, da se količine nanašajo na novo leto in O , da se količine nanašajo na staro leto);

CPI je letni koeficient sprememb cen življenjskih potrebščin;

X je koeficient, ki ga določi Agencija in odraža zahtevano izboljšanje produktivnosti (faktor P), dodatno pa X omogoča izravnavanje prihodkov znotraj regulativnega obdobja.

5) Stroški, ki se nanašajo na izvajanje nereguliranih storitev, niso predmet reguliranja in se izključijo iz reguliranih prihodkov.

6) Cena je posledica potrebnega prihodka in napovedi količinske porabe električne energije. Napoved obsega porabe se določi tako, da jo na podlagi uteži, kot so realizirane količine v preteklosti, pripravi Agencija in uskladi z napovedmi obsega porabe reguliranih podjetij.

7) Z namenom, da ohrani realni prihodek, se za splošno spreminjanje cen upošteva napovedan letni koeficient cen življenjskih potrebščin, v formuli označen kot CPI .

8) Ocena potrebnega prihodka za regulirane dejavnosti temelji na združitvi štirih glavnih komponent: (1) upravičenih stroškov delovanja in vzdrževanja, (2) amortizacije, (3) donosa na sredstva, (4) stroškov izgub v omrežju. Ocena potrebnega prihodka sistema operaterja prenosnega omrežja pa vključuje tudi peto komponento: (5) stroškov sistemskih storitev.

9) Regulativno obdobje je obdobje tri do pet let, v katerem veljajo s strani Agencije določene cene. V času trajanja regulativnega obdobja je podjetjem dana vzpodbuda, da smejo vmesne dobičke, ustvarjene na podlagi dodatnega zniževanja stroškov v skladu z določili regulativnega okvira, zadržati do naslednjega regulativnega obdobja. V prvem regulativnem obdobju se koeficient CPI , določen v 4. in 7. točki te priloge, nadomesti s koeficientom PPI .

PPI je letni dejanski (historični) koeficient sprememb cen industrijskih proizvodov.

1.1 Stroški delovanja in vzdrževanja

10) Stroški delovanja in vzdrževanja so stroški, ki nastajajo v zvezi z vzdrževanjem in delovanjem prenosnega in distribucijskega omrežja v skladu s tehničnimi standardi, ki se uporabljajo v Sloveniji ter z zahtevami sistemskih obratovalnih navodil.

11) Stroški vzdrževanja se kapitalizirajo, če se: (1) povečujejo ekonomske koristi sredstev preko njihovih prvotno ocenjenih učinkov; ali (2) nadomešča ali obnovi sestavni del sredstva, ki je bilo za namene amortiziranja ločeno knjižen in amortiziran v njegovi ekonomski življenjski dobi; ali (3) se za že amortizirana sredstva, ki so še v uporabi, ob pregledu ugotovi ekonomska uporabnost sredstva oziroma se ta uporabnost ponovno vzpostavi z obnovo (rekonstrukcijo); ali (4) bo v veliki meri znižalo tekoče stroške vzdrževanja sredstva; ali (5) bo podaljšalo koristno življenjsko dobo sredstva preko tiste, ki je bila pričakovana ob vgradnji.

12) Priznavajo se le upravičeni stroški, ki se za regulativno obdobje ugotavljajo tudi na podlagi primerjalnih analiz (v nadaljevanju: benchmarking). Na podlagi benchmarking metod, ki upoštevajo specifične karakteristike, vezane na

naravo omrežij posameznega podjetja, so s tem za ugotavljanje relativne poslovne uspešnosti podjetjem zagotovljeni enaki pogoji.

13) Benchmarking stroškov in rezultatov storitev: na podlagi podatkov iz preteklosti se ugotavljajo razlike tako na stroškovni strani (vhod) kot tudi na strani rezultatov storitev (izhod). Tako se ugotavlja, da je v nekem začetnem letu podjetje A sposobno zmanjšati stroške (ali povečati storitve –izhod) za določen odstotek glede na neko »učinkovito« podjetje B. To pomeni, da mora biti v času regulativnega obdobja ciljno zvišanje produktivnosti (faktor P) za podjetje A višje kot za podjetje B, kar odraža večjo začetno neučinkovitost podjetja A in potrebno dohitevanje, ki se zahteva od podjetja A.

14) Poleg relativnih dohitevanj morajo cilji izboljšanja produktivnosti odražati tudi obseg rasti produktivnosti najbolj učinkovitih podjetij na osnovi tehnoloških izboljšav. To je tako imenovani učinek premika mejnega področja.

15) Izbrane so metode mejnega področja, ki proučujejo vzorec podjetij in temeljijo na predpostavki, da bi morala biti vsa podjetja sposobna poslovati z enako stopnjo učinkovitosti, kot jo dosegajo druga učinkovita podjetja t.i. »referenčna podjetja«, ki določajo »mejno področje učinkovitosti« v tem vzorcu. To je določeno s proučevanjem poslovanja podjetij v vzorcu, in sicer z razmerjem med vhodi in izhodi opazovanih podjetij. »Mejno področje učinkovitosti« se uporabi kot merilo, s katerim se primerjajo vsa druga podjetja (ki niso v tem področju). Razdalja do mejnega področja učinkovitosti je merilo za (ne)učinkovitost. Glede na razpoložljivost podatkov so uporabljene neparametrične metode in parametrične metode mejnega področja z uporabo vzorca mednarodnih podjetij navedene v naslednji točki.

16) Analiza podatkovne ovojnice (v nadaljevanju: DEA) je neparametrična metoda, katere mejno področje tvorijo linearne kombinacije najuspešnejših podjetij v vzorcu.

Parametrični metodi, ki ugotavljata mejno področje s funkcijo ocene proizvodnje ali oceno stroškovne funkcije sta:

– Korigirana metoda navadnih najmanjših kvadratov (v nadaljevanju: COLS)

– Analiza stohastičnega mejnega področja (v nadaljevanju: SFA) ocenjuje mejno področje upravičenih stroškov, ki vsebuje možnost za merjenje napake ali faktorjev. Ta metoda omogoča prilagoditev individualnih stroškov za stohastične faktorje in nato izračuna rezultat učinkovitosti podobno kot pri metodi COLS.

2 AMORTIZACIJA

17) V postopku ugotavljanja potrebnega prihodka izvajalcev reguliranih dejavnosti se pri izračunu amortizacije uporabi enakomerno časovno amortiziranje, tako za obstoječa sredstva, kot tudi za nova sredstva, potrebna v času regulativnega obdobja.

18) Amortizacija se določi tako, da so sredstva grupirana v nekaj skupin, vendar pa se izračun amortizacije za posamezno sredstvo izvaja na osnovi življenjske dobe posamičnega sredstva.

19) Strošek amortizacije (AMit) nekega posameznega sredstva ali skupine obstoječih sredstev se izračuna kot vsota amortizacije posameznih sredstev, odvisna od nabavne vrednosti sredstva in življenjske dobe sredstva (AMit = NVSi/tŽDi).

20) Načrtovane učinkovite naložbe v osnovna sredstva, ki se izvajajo med regulativnim obdobjem, so amortizirane z deljenjem vrednosti investicije vsakega zaporednega leta s povprečno štirideset letno življenjsko dobo sredstev podjetja. Tudi tukaj se uporablja model enakomerne časovne amortizacije. Pri izračunu amortizacije novih naložb se v prvem letu upošteva polovična vrednost amortizacije za nove naložbe.

2.1 Donos na sredstva

21) Donos na sredstva se ugotavlja na podlagi regulativne baze sredstev in tehtanih povprečnih stroškov kapitala.

$$RA_t = RB_t \times WACC$$

kjer oznake pomenijo:

RA_t – donos na sredstva;

RB_t – regulativna baza sredstev;

$WACC$ – tehtani poprečni stroški kapitala

3 REGULATIVNA BAZA SREDSTEV

22) Za izračunavanje donosa se kot osnova upošteva povprečna vrednost regulativne baze sredstev, izračunana iz otvoritvene in končne vrednosti. V otvoritveni regulativni bazi sredstev so upoštevane vse sedanje vrednosti opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev na prvi dan regulativnega obdobja. Zaključna vrednost regulativne baze sredstev se izračuna tako, da se k otvoritveni vrednosti prištejejo vrednosti novih investicij, odštejejo pa se vrednosti osnovnih sredstev, ki so jih podjetja brezplačno prevzela, letna vrednost amortizacije in letna vrednost izločenih sredstev.

23) Določanje regulativne baze sredstev z namenom ugotavljanja potrebnega prihodka je izvedeno po naslednji formuli:

$$ZVS_t = OVS_t + CAPEX_t - AM_t - IS_t - BPS_t,$$

kjer pomenijo:

OVS_t – otvoritvena vrednost regulativnih sredstev za leto t regulativnega obdobja;

$CAPEX_t$ – naložbe v osnovna sredstva za leto t regulativnega obdobja;

AM_t – amortizacija za leto t regulativnega obdobja;

IS_t – izločena sredstva za leto t regulativnega obdobja;

BPS_t – brezplačno prevzeta osnovna sredstva za leto t regulativnega obdobja;

ZVS_t – zaključna vrednost regulativnih sredstev za leto t regulativnega obdobja.

24) V regulativno bazo sredstev smejo biti vključena samo tista sredstva, ki se uporabljajo za izvajanje storitev s strani Agencije reguliranih dejavnosti.

25) Pri izračunu amortizacije in izračunu regulativne baze sredstev se brezplačno prevzeta osnovna sredstva ne upoštevajo.

26) Naložbe v osnovna sredstva v času regulativnega obdobja so ocenjene glede na poznani obseg storitev in standarde storitev.

27) Za presojo upravičenosti vsake napovedane naložbe v osnovna sredstva izvajalcev reguliranih dejavnosti Agencija:

- preverja utemeljitev investicije z vidika izboljšanja kvalitete in zanesljive oskrbe v sistemu, ki mora biti usklajena s predvideno rastjo porabe,

- preverja skladnost naložb s sprejetimi razvojnimi načrti in usmeritvami nacionalnega energetskega programa,
- izvaja pregled predlogov podjetij po posameznih projektih naložb v osnovna sredstva v določenih primerih, ko za presojo upravičenosti uporablja tehnike, ki temeljijo na analizi povzročiteljev stroškov in navzkrižnih primerjavah projekcij naložb v osnovna sredstva med podjetji. Tovrstne analize oziroma poskusne revizije lahko opravijo tudi zunanji specializirani izvajalci.

28) Ob koncu vsakega regulativnega obdobja se zaradi vzpostavitve nadzora cen v naslednjem regulativnem obdobju revidira regulativna baza sredstev. Praviloma se ne zahteva poračun za preteklo regulativno obdobje in je izvajalcu regulirane dejavnosti dovoljeno zadržati na podlagi izboljšane učinkovitosti ustvarjen dobiček, ki je odvisen od naporov vodstva za povečanje učinkovitosti. Agencija preverja podlago za tak dobiček, da onemogoči izvajalcem reguliranih dejavnosti pobiranje nepričakovanega ali neupravičenega dobička, ki lahko izhaja iz podinvestiranja načrtovanih naložb v osnovna sredstva in je posledica namernega odlaganja investicij ali predimenzionirano načrtovanih investicij. V tem primeru Agencija zahteva poravnavo za nazaj. Nedovoljeni prihodek iz naslova podinvestiranja se odtegne od prihodka v naslednjem regulativnem, ki bi sicer bil dovoljen v pogojih reguliranja cen.

3.1 Tehtani povprečni stroški kapitala

29) Tehtani povprečni stroški kapitala se uporabijo za izračun stopnje donosnosti po naslednji formuli:

$$RR = WACC = EP \times ROE / (1 - T) + DP \times DI$$

kjer oznake pomenijo:

RR (%) – stopnja donosnosti za regulativno obdobje;

$WACC$ – tehtani povprečni stroški kapitala za regulativno obdobje;

ROE (%) – donosnost lastniškega kapitala za regulativno obdobje;

EP – delež kapitala, ki vsebuje lastniški delež in je enak razmerju (vrednost lastniškega kapitala)/(vrednost lastniškega kapitala + vrednost dolžniškega kapitala) za regulativno obdobje;

DI (%) – stroški dolžniškega kapitala za regulativno obdobje;

DP – delež kapitala, ki vsebuje dolžniški delež in je enak razmerju (vrednost dolžniškega kapitala)/(vrednost lastniškega kapitala + vrednost dolžniškega kapitala) za regulativno obdobje;

T (%) – efektivna davčna stopnja, veljavna za regulativno obdobje.

30) $WACC$ se izračuna na podlagi povprečja učinkovitega standardnega razmerja med lastniškim in dolžniškim kapitalom uspešno financiranih podjetij.

3.1.1 Stroški lastniškega kapitala in model določanja cen dolgoročnih naložb

31) Za določanje stopnje donosnosti lastniškega kapitala je uporabljen model določanja cen dolgoročnih naložb (v nadaljevanju: CAPM).

32) Pričakovana oziroma zahtevana donosnost lastniškega kapitala se izračuna ob upoštevanju donosnosti netvegane naložbe, povprečne donosnosti tveganih naložb in sistematičnega tveganja izraženega s koeficientom β

v skladu z naslednjo formulo:

$$R = R_f + (R_m - R_f) \times \beta$$

kjer pomenijo:

R – zahtevana stopnja donosnosti;

R_f – donosnost netveganih naložb (npr. donosnost državnih obveznic);

R_m – povprečna donosnost tveganih naložb (pričakovana donosnost tržnega portfelja);

$(R_m - R_f)$ – premija za tržno tveganje;

β – koeficient, ki izraža vzajemnost (korelacijo) med nihanji donosnosti tržnega portfelja in individualne donosnosti podjetja ter je merilo za tržno tveganje;

Izraz $(R_m - R_f) \times \beta$ predstavlja premijo za tržno tveganje za lastniški kapital (equity risk premium)

3.1.2 Stroški dolžniškega kapitala

33) Stroški dolžniškega kapitala se ocenijo na podlagi povprečnih pogojev kreditiranja in obrestnih mer, ki jih banke nudijo slovenskim reguliranim podjetjem.

3.2 Prilagoditev za obdavčitev

34) Stroški lastniškega kapitala se prilagodijo tako, da se upošteva plačilo podjetniškega davka.

4 STROŠKI IZGUB V OMREŽJU

35) Stroški izgub električne energije v omrežju se ugotavljajo na podlagi priznanih količin električne energije za izgube ob upoštevanju povprečne cene električne energije na trgu.

36) Za določanje priznanih količin električne energije za izgube v distribucijskem omrežju se ugotavlja razlika med električno energijo, evidentirano na meji med prenosnim in distribucijskim omrežjem, in električno energijo, izmerjeno na prevzemno-predajnih mestih pri končnih odjemalcih na distribucijskem omrežju. Pri izračunu priznanih količin izgub se upoštevajo kumulativne količine v preteklem obdobju. Pri določitvi priznanih količin izgub v distribucijskem omrežju se upoštevajo tudi količine električne energije, oddane s strani kvalificiranih proizvajalcev.

37) Za določanje priznanih količin električne energije za izgube v prenosnem omrežju se ugotavlja razlika med električno energijo na prevzemno-predajnih mestih med proizvodnjo in prenosom ter evidentirano električno energijo na meji med prenosnim in distribucijskim omrežji oziroma omrežji odjemalcev, priključenih na visokonapetostno omrežje, v preteklem obdobju. Stroški izgub, nastalih pri prenosu električne energije po čezmejnih povezovalnih vodih s sosednimi državami in ob tranzitu, se pokrivajo iz dela omrežnine za uporabo čezmejnih prenosnih zmogljivosti povezovalnih vodov.

5 FAKTOR X

38) Faktor X, naveden v formuli zamejene cene (iz točke 4) te priloge):

1. upošteva cilje izboljšanja produktivnosti (zniževanje stroškov), določene s strani Agencije; izhaja neposredno iz doseženega rezultata učinkovitosti (naloge benchmarkinga) in zahtevane hitrosti prilagajanja učinkovitosti in

2. izravnava prihodke zaradi preprečitve skokovitega naraščanja cen znotraj regulativnega obdobja tako, da je neto sedanja vrednost izravnanih prihodkov za regulativno obdobje enaka neto sedanji vrednosti potrebnih prihodkov za regulativno obdobje.

6 SISTEMSKE STORITVE

39) Agencija priznava kot upravičene stroške pri določitvi dela omrežnine za sistemske storitve stroške za tiste sistemske storitve, ki so namenjene vsem uporabnikom prenosnega in distribucijskega omrežja in za katere so pogodbe sklenjene po predpisih, ki urejajo javna naročila oziroma po preglednem postopku, ki zagotavlja izbiro najugodnejšega ponudnika in v katerem se smiselno uporabljajo določila predpisov, ki urejajo javna naročila.

7 KAKOVOST NAPAJANJA

40) Hkrati z reguliranjem cen Agencija spremlja kakovost oskrbe z električno energijo glede na:

- komercialno kakovost,
- neprekinjenost (zanesljivost) napajanja in
- kakovost napetosti.

41) Komercialna kakovost, ki se deli na splošno in individualno, je razmerje med dobaviteljem oziroma sistemskim operaterjem in odjemalcem.

Splošna komercialna kakovost se nanaša na pogoje o storitvah, ki jih sistemski operater lahko ponudi, vendar jih ne more zagotoviti vsem odjemalcem. Spremlja in objavlja se z namenom promocije komercialne kakovosti.

Individualna komercialna kakovost vključuje minimalne odzivne čase in se zagotavlja vsakemu odjemalcu. Neizpolnjevanje individualne kakovosti vpliva na priznavanje popustov na izvršeno delo in presojo upravičenosti stroškov.

Neprekinjenost (zanesljivost) je določena s številom in časom prekinitev, ki se deli na načrtovane in nenačrtovane prekinitve. Sistemski operater mora spremljati indikatorja SAIDI (CML) in SAIFI (CI), ločeno po gostoti odjemalcev (mestno, primestno, podeželsko področje) oziroma višji sili (npr. vremenski pogoji, nevihte, viharji, žled), tretji osebi (npr. vandalizem, terorizem, stavke, prekinitve kabla/kopanje) in ostalo. Prav tako mora zbirati podatke o načrtovanih prekinitvah.

Kakovost napetosti je določena s frekvenco, velikostjo, obliko vala in simetrijo trifaznega napetostnega sistema. Sistemski operater mora odjemalcu na priključnem mestu zagotoviti kakovost napetosti v skladu s stanjem tehnike.

42) Sistemski operater omrežja mora glede na veljavno zakonodajo:

- vzpostaviti stalno spremljanje – monitoring kakovosti napetosti na povezavah z omrežji drugih operaterjev;
- vzpostaviti sistem za zajemanje in shranjevanje podatkov o prekinitvah dobave in odjema električne energije v skladu z določili veljavne zakonodaje;
- vzpostaviti sistem za spremljanje komercialne kakovosti (kakovosti storitev);
- izdelati analizo nivoja motenj v skladu z določili veljavne zakonodaje, določiti njihov trend, izdelati primerjavo z nivojem načrtovanja za posamezne dele omrežja;
- izdelati in hraniti tehnično dokumentacijo za izdajo izjave o skladnosti kakovosti električne energije, na podlagi katere je mogoč vpogled v preteklo desetletno obdobje.

43) Osnovni nivo standardov oskrbe z električno energijo ob začetku uvajanja regulativnega obdobja je trenutno dosežen nivo. Standardi določajo tiste parametre oskrbe z električno energijo, ki so za odjemalca najbolj pomembni in zagotavljajo osnovo za uravnoteženo doseganje delovanja reguliranih podjetij in odjemalčevih pričakovanj.

44) Mehanizem vzpodbud je širitev minimalnih standardov oskrbe z električno energijo, ki uvajajo neposredno povezavo med prihodki podjetij in nivojem kakovosti storitev. Delovanje se meri na različnih nivojih kjerkoli med nivojem sistema in nivojem storitve posameznemu odjemalcu. Mehanizem vzpodbud je povezan z nivojem kakovosti oskrbe z električno energijo in zagotavlja primeren finančni vpliv na povečan ali zmanjšan prihodek.

45) Povzetek uporabljenih okrajšav in pojmov ter njihov pomen:

q_{ij}^O	historična (dejanska) količina elementa j tarife i, ki bo uporabljena
p_{ij}^t	cena, ki se zaračunava v letu t za element j tarife i
q_{ij}^N	napovedana količina elementa j tarife i, ki bo uporabljena
p_{ij}^{t+1}	predlagana cena za element j tarife i v prihodnjem letu t+1
$(R_m - R_f)$	premija za tržno tveganje
$(R_m - R_f) \times \beta$	premija za tržno tveganje za lastniški kapital
AM_{it}	strošek amortizacije posameznega sredstva
<i>benchmarking</i>	primerjalna analiza
BPS_t	brezplačno prevzeta osnovna sredstva za leto t regulativnega obdobja
$CAPEX_t$	naložbe v osnovna sredstva za leto t regulativnega obdobja;
CAPM	model določanja cen dolgoročnih naložb
<i>Catch up</i>	relativno dohitevanje
COLS	korigirana metoda navadnih najmanjših kvadratov
CPI	letni koeficient sprememb cen življenjskih potrebščin
DEA	analiza podatkovne ovojnice
$DI (\%)$	stroški dolžniškega kapitala za regulativno obdobje
DP	delež kapitala, ki vsebuje dolžniški delež in je enak razmerju (vrednost dolžniškega kapitala)/(vrednost lastniškega kapitala + vrednost dolžniškega kapitala) za regulativno obdobje
EP	delež kapitala, ki vsebuje lastniški delež in je enak razmerju (vrednost lastniškega kapitala)/(vrednost lastniškega kapitala + vrednost dolžniškega kapitala) za regulativno obdobje
<i>frontier shift</i>	premik mejnega področja
IS_t	izločena sredstva za leto t regulativnega obdobja
NVS_{it}	nabavna vrednost sredstva
OVS_t	otvoritvena vrednost regulativnih sredstev za leto t regulativnega obdobja
PPI	letni koeficient sprememb cen industrijskih proizvodov
R	zahtevana stopnja donosnosti
RA_t	donos sredstev
RB_t	regulativna baza sredstev
R_t	donosnost netveganih naložb (npr. donosnost državnih obveznic);
R_m	povprečna donosnost tveganih naložb (pričakovana donosnost tržnega portfelja);
ROE (%)	donosnost lastniškega kapitala za regulativno obdobje
RR (%)	stopnja donosnosti za regulativno obdobje
SAIDI (CML)	indeks povprečnega trajanja prekinitev v sistemu
SAIFI (CI)	indeks povprečne frekvence prekinitev v sistemu
SFA	analiza stohastičnega mejnega področja
T (%)	efektivna davčna stopnja, veljavna za regulativno obdobje
WACC	tehtani poprečni stroški kapitala
X	koeficient, ki ga določi Agencija in odraža zahtevano izboljšanje produktivnosti, dodatno pa X omogoča izravnavanje prihodkov znotraj regulativnega obdobja
ZVS_t	zaključna vrednost regulativnih sredstev za leto t regulativnega obdobja
$\bar{ZD}_i$	življenjska doba sredstva
β	koeficient, ki izraža vzajemnost (korelacijo) med nihanji donosnosti tržnega portfelja in individualne donosnosti podjetja ter je merilo za tržno tveganje